

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
21000 Нови Сад
Сутјеска 3
н/р стечајног управника Николе Павловића
н/р стечајног судије Владислава Куртека

2. Ст. 9/2010

Предмет: Поводом позива стечајног управника за добровољну предају опреме

Стечајни управник је, преко пуномоћника адв. Зорице Банић, адвоката из Новог Сада, путем емаила упутио 12.10.2021. позив за добровољну предају опреме и то 13 алатних машина и једног виљушкара, са упозорењем да уколико клијент Анђелка Девеић, коју заступам у парничном предмету П. 1569/2021 пред Привредним судом у Новом Саду, не одазове се позиву за добровољну предају опреме и виљушкара, да ће стечајни управник затражити да суд одреди принудно извршење у складу са чл. 84. Закона о стечајном поступку.

Прво указујем да је наведени допис погрешно адресиран на моју адресу, јер не заступам Анђелку Девеић у стечајном поступку.

Друго, опреза ради указујем да се поводом законског заложног права на предметним алатним машинама и виљушкару и даље води парнични поступак пред Привредним судом у Новом Саду под посл. бр. П. 1569/2021 у којем се предлаже доношење следеће

ПРЕСУДЕ

1. Усваја се тужбени захтев и обавезује се тужени Аутотранспортно предузеће „ВОЈВОДИНА“, акционарско друштво, Нови Сад у стечају да плати тужиљи Анђелки Девеић из Београда износ од 35.405.915,76 динара са законском затезном каматом на износ од 22.403.267 динара почев од дана утужења (10.06.2021. године) до исплате.
2. Утврђује се **право тужиље да задржи** машину за озубљење лучних зуба (Глизон) тип 116 са опремом тежине 7.500 кг, глодалицу за зупчанике 53 А80Х тежине 2.200 кг, универзални струг ВДФ-УФ тежине 13.000 кг, универзални струг ПА631/П тежине 3.850 кг, универзални струг ПА631/А тежине 3.850 кг, универзални струг ПА900Р тежине 3.850 кг, универзални струг ТНП3000 тежине 2.000 кг, универзални струг ТНП160Б тежине 2.000 кг, машина за брушење зуба 51841, тежине 4.000 кг, опрема за метал заваривање и пескарење тежине 200 кг, универзална брусилца УФЦ630 тежине 2.000 кг, брус за равно брушење Урба750 тежине 2.000 кг, координатна бушилица 243ИСФ10 тежине 2.000 кг и виљушкар ТУ32 тежине 5.200 кг, који се налазе у производном погону у Крчедину у ул. Цара Душана 43, на кат. парцели 61 КО Крчедин

да прода наведене ствари путем јавног оглашавања и да из остварене цене наплати потраживање из ст. 1. ове пресуде.

3. Обавезује се тужени да плати тужилји трошкове парничног поступка колико буду изнели по ТТ и АТ РС у року од 15 дана.

Доказ: Тужба у предмету П. 1569/2021

Треће, утужено потраживање је настало услед тога што је стечајни управник дописом од 09.02.2009. обавестио Илију Девиха да је решењем Трговинског суда у Новом Саду Ст. 27/2008 од 15.12.2008. отворен стечај над АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, да је пописна комисија стечајног дужника извршила попис опреме и материјала на локацији Крчедин (непокретност је у то време била у својини Илије Девиха из Београда) и да су та средства део стечајне масе. Стечајни управник Никола Павловић је у наведеном допису навео да је ЗАБРАЊЕНО свако премештање или употреба тих средстава без писменог овлашћења стечајног управника.

Из наведеног дописа проистиче да је одмах након отварања стечајног поступка, у поступку преузимања стечајне масе пописао и преузео наведене алатне машине, те да нема законског основа да се стечајни управник позива на одредбу чл. 84. Закона о стечајном поступку која се према јединственој судској пракси примењује само у почетној фази стечајног поступка ако лице које држи ствари које улазе у стечајну масу одбије да их преда стечајном управнику. Такође, према јединственој судској пракси у погледу примене чл. 84. Закона о стечајном поступку (као и чл. 105. Закона о стечају који предвиђа исту одредбу), не може се на основу одредаба чл. 105. ст. 2. Закона о стечају преузети ствар када је њена припадност стечајној маси стечајног дужника, одн. наведена законска одредба се може применити само приликом првобитног преузимања имовине стечајног дужника (решење Привредног апелационог суда Пвж. бр. 233/2017 од 14.06.2017. – Судска пракса привредних судова, Билтен бр. 4/2017, Одговори на питања привредних судова који су утврђени на седницама Одељења за привредне спорове Привредног апелационог суда одржаним 16.11, 17.11, 20.11. и 31.11.2017. и на седници Одељења за привредне преступе одржаној 17.11.2017. године (исти став је објављен и у Билтену судске праксе бр. 4/14 стечајни поступак питање бр. 5., решење Привредног апелационог суда Пвж. бр. 560/2015 од 1.11.2015. – Судска пракса привредних судова – Билтен бр. 1/2016, Одговори на питања привредних судова који су утврђени на седницама Одељења за привредне спорове Привредног апелационог суда одржаним 12.11.2013, и 14.11.2013. и на седници Одељења за привредне преступе одржаној 6.11.2013. године (исти став је објављен и у Билтену судске праксе бр. 3/13, решење Привредног апелационог суда Пвж бр. 958/2013. од 26.12.2013. решење Привредног апелационог суда Пж. 730/2011 од 2.8.2011. решење Привредног апелационог суда 8. Пвж бр. 61/18 од 01.03.2018.

У конкретном случају испуњена су оба услова која спречавају примену чл. 84. Закона о стечајном поступку. Прво, спорно је право стечајног дужника да преузме наведене покретне ствари, јер је Анђелка Девих у парничном поступку истакла захтев да се утврди да она има право да задржи (право ретенције) и право да прода наведене алатне машине и виљушкар, како би из остварене купопродајне цене наплатила утужено потраживање. Друго, стечајни управник је преклудирао са позивањем на одредбу чл. 84. Закона о стечајном поступку, јер се она може применити само код првобитног преузимања имовине стечајног дужника, што је стечајни управник и урадио путем наведеног дописа од 09.02.2009. те не може поново преузети оно што је већ једном преузео.

Четврто, наведени позив стечајног управника је злоупотреба права из чл. 84. Закона о стечајном поступку, како би стечајни управник прикрио свој пропуст да евидентира обавезу стечајне масе у висини уобичајене месечне закупнине за смештај наведених алатних машина и виљушकारа у туђем пословном простору на локацији у Крчедину, те је тако створио трошак стечајне масе по основу накнаде за коришћење туђе ствари (чл. 219. Закона о облигационим односима) у периоду од 2009. године па до сада, који одбија да плати. Наведени трошак је настао услед радњи

стечајног управника, у току трајања стечајног поступка, те порицање стечајног управника да не постоји обавеза да се плати било каква накнада представља грубу повреду обавезе стечајног управника, све на штету стечајне масе и стечајног поступка. Злоупотреба се састоји у томе што стечајни управник прети предузимањем мера на које по Закону о стечајном поступку нема право, како би онемогућио Анђелку Девећ, пре правноснажног окончања наведеног парничног поступка, да оствари право које јој по закону припада. Напомињемо да је Анђелка Девећ предлагала разговоре ради мирног решења спора, али да је стечајни управник то одбио.

Одлука суда о предложеној привременој мери није одлука о меритуму спора и тужбеном захтеву, те позивање стечајног управника по том основу нема никакав значај.

Предлажемо да стечајни судија, уколико стечајни управник стварно и предложи доношење решења по основу чл. 84. Закона о стечајном поступку, одбије такав предлог као неоснован из свих описаних разлога. Свака даља злоупотреба права имаће за последицу предузимање свих законом предвиђених мера и поступака.

Београд, 29.10.2021.

Владимир Љ. Добрић, адв.

ВЛАДИМИР Љ. ДОБРИЋ
АДВОКАТ
11000 БЕОГРАД, Бирчанинова 15
Телефон: (011) 2687-514
Моб: 064 1153-959

**ADVOKAT
ZORICA BANIĆ**
Novi Sad, Vase Stajića br.13
Tel/fax: + 381 21 528 516
Mob: + 381 63 8042639
email:adv.zoricabanic@gmail.com

**DEVIĆ ANDELKA
VILE RAVOJOJLE BR. 9
11000 BEOGRAD**

PREDMET: POZIV ZA DOBROVOLJNU PREDAJU OPREME

Poštovana,
obraćam Vam se u ime klijenta ATP Vojvodina a.d. Novi Sad - u stečaju, koga zastupa stečajni upravnik Nikola Pavlović.

U Vašoj nekretnini u Krčedinu, Cara Dušana br. 43 nalazi se oprema koja je u vlasništvu mog klijenta i to:

- 1.mašina za ozubljenje lučnih zuba (glizon) tip 116 sa opremom težine 7500kg.,
- 2.glodarica za zubčanike 53A80X težine 2200kg.,
- 3.univerzalni strug VDF-UF težine 13000 kg.,
- 4.univerzalni strug PA631/P težine 3850kg.,
5. univerzalni strug PA631/A težine 3850kg
6. univerzalni strug PA900R težine 3850kg
7. univerzalni strug TNP 3000 težine 2000kg.,
- 8.univerzalni strug TNP 160B težine 2000kg.,
- 9.mašina za brušenje zuba 51841 težine 4000 kg.,
- 10.oprema za metal, zavarivanje i peskarenje težine 200 kg.,
- 11.univerzalna brusilica UFC 630 težine 2000kg.,
- 12.brus za ravno brušenje Urba 750 težine 2000kg.,
- 13.koordinatna bušilica 243ISF10 težie 2000kg.,
- 14.viljuškar TU32 težine 5200kg.

U postupku koji se vodi pred Privrednim sudom u Novom Sadu P.1569/2021 po Vašoj tužbi doneto je pravosnažno Rešenje P. 1569/2021 od 25.06.2021.g. potvrđeno Rešenjem Privrednog apelacionog suda 2 PŽ.6864/21 od 26.08.2021.g., kojim se odbija Vaš predlog za izdavanje privremene mere u pogledu zabrane izmeštanja opreme u vlasništvu mog klijenta iz objekta u Vašem vlasništvu na adresi Krčedin, Cara Dušana 43.

Imajući u vidu predmetno Rešenje ovim putem Vas molim da opredelite termin kada moj klijent može da preuzme gore navedenu opremu, te da o istom blagovremeno izvestite mog klijenta radi organizacije preuzimanja predmetnih mašina i opreme, imajući u vidu obavezu koja je naložena stečajnom upravniku u stečajnom postupku.

Rešenjem Privrednog suda u Novom Sadu 2.St 9/2010 od 22.01.2020.g. stečajnom upravniku je naloženo da se izvrši unovčavanje predmetne imovine, te stečajni upravnik postupajući po nalogu suda ima zakonsku obavezu da preuzme predmetnu opremu.

Takođe, napominjemo da je odredbom člana 287. ZOO, propisano da pravo zadržavanja poverilac nema, kad dužnik zahteva da mu se vrati stvar koja je izašla iz njegove državine protiv njegove volje, ili kad dužnik zahteva da mu se vrati stvar koja je predata poveriocu na čuvanje ili na poslugu.

Ukoliko se ne odazovete na ovaj poziv ODMAH po prijemu smatraćemo da ste odbili da dobrovoljno predate predmetnu opremu, moj klijent će biti prinuđen da zatraži od suda prinudno izvršenje u skladu sa član 84. Zakona o stečajnom postupku..

U Novom Sadu, 12.10.2021.g.

Za ATP Vojvodina u stečaju

Banić Z

ADVOKAT
Zorica Banić
Novi Sad, Vase Stajića 13
Tel: 021/528-516

ПОШТА

ПОТВРДА О ПРИЈЕМУ ПОШИЉКЕ

02
PTT 21235

3681 12.10.21 15h
(Жиг поште) 47 605

RE631629061RS
(Пријемни број)

10g
(Маса)

*90.00
(Поштарина)

Попуњава пошиљалац:

ПРИМАЛАЦ: <i>Advokat Vladimir L. Dobrod</i> <i>Београдска 15</i>		Посебне услуге (Непотребно прецртати)	
		Повратница	Авионом
		Лично	
Откупнина:		дин.	
Вредност:		дин.	
Потврђујем тачност уписаних података и захтеваних услуга			
(Потпис пошиљалаца)			

Обр. П-2 Штамп: П „Пошта Србије“, Р1 „Хибридна пошта“ - Београд

www.posta.rs

ПОШТА
PTT 21235

3681 12.10.21 15h
46 605

RE631629058RS

10g

*90.00

(Жиг поште)

(Пријемни број)

(Маса)

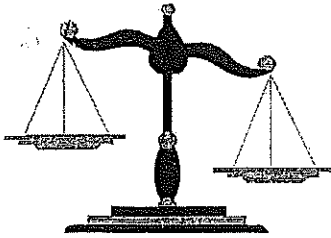
(Поштарина)

Попуњава пошиљалац:

ПРИМАЛАЦ: <i>Dević Anđelka</i> <i>Vile Rauljovice 9</i>		Посебне услуге (Непотребно прецртати)	
		Повратница	Авионом
		Лично	
Откупнина:		дин.	
Вредност:		дин.	
Потврђујем тачност уписаних података и захтеваних услуга			
(Потпис пошиљалаца)			

Обр. П-2 Штамп: П „Пошта Србије“, Р1 „Хибридна пошта“ - Београд

www.posta.rs

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
21000 Нови Сад
Сутјеска 3

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено!!!	Житно!!!
обично дана _____	Рно _____
Примерака _____	прилога _____
ПРИМЉЕНО 10. 06. 2021	
Таксирано са _____	дин. Без таксе
Мањак таксе од _____	динара
Број _____	201 _____ Потпис
Време: _____	

П. 1568/21

Тужилац: Анђелка Девећ из Београда, Виле Равијојле 9, ЈМБГ 2109977885018, коју заступа Владимир Љ. Добрић, адвокат из Београда, Бирчанинова 15, по пуномоћју у прилогу.

Тужени: Аутотранспортно предузеће „ВОЈВОДИНА“, акционарско друштво, Нови Сад у стечају, Нови Сад, мат. бр. 08041750, ПИБ 100239349, кога заступа стечајни управник Никола Павловић

**ТУЖБА РАДИ ИСПЛАТЕ ДУГА
са предлогом за издавање привремене мере**

вр. пред. спора 35.405.915,76 дин.
21 прилог са пуномоћјем

Над туженим се води стечајни поступак под посл. бр. 2 Ст. 9/2010 код Привредног суда у Новом Саду, што је од значаја за стварну и месну надлежност овог суда.

Активна легитимација тужиље проистиче из чињенице да је сувласник непокретности и то производног погона на локацији Цара Душана 43 у Крчедину – кат. парцела 5568 КО Крчедин са 2/3 идеалног дела, заједно са Надеждом Девећ из Крчедина, Цара Душана 43, која је сувласник са 1/2 идеалног дела.

Доказ: 1. Извод из листа непокретности 5568 КО Крчедин

Тужилца је наведену непокретност као ванкњижну својину у делу 2/3 идеалног дела стекла од Илије и Златице Девећа из Београда.

Доказ: 2. Уговор о поклону непокретности са овером потписа код јавног бележника Алексе Вељића из Инђије ОПУ 680-2016 од 30.08.2016.

Власник са 1/3 идеалног дела непокретности била је Надежна Девећ.

Доказ: 3. Извод из земљишне књиге ЗКУЛ 1057 КО Крчедин, Препис листа непокретности бр. 5568 КО Крчедин.

Потраживање према туженом у износу од 1,593 евра/м² месечно за 2/3 идеалног дела 531 м² описаног производног погона за период 01.06.2011. до 30.08.2016. у укупном износу од

12.214.239,00 динара по основу накнаде за коришћење туђе ствари Илија Девић је уступио тужиљи по основу уговора о цесији од 08.06.2021.

Доказ: 4. Уговор о цесији од 10.06.2021.

Потраживање према туженом у износу од 1,593 евра/м² у динарској противвредности месечно за 1/3 идеалног дела 531 м² описаног производног погона за период 01.06.2011. до 08.06.2021., у укупном износу од 11.801.972,00 као и сва будућа потраживања по основу накнаде за коришћење туђе ствари Надежда Девић је пренела по основу уговора о цесији од 01.06.2021. на тужиљу.

Доказ: 5. Уговор о цесији од 10.06.2021.

Пасивна легитимација туженог проистиче из чињенице да је дана 09.02.2009. стечајни управник туженог Никола Павловић дописом обавестио Илију Девића да је решењем Трговинског суда у Новом Саду Ст. 27/2008 од 15.12.2008. отворен стечај над АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, да је пописна комисија стечајног дужника извршила попис опреме и материјала на локацији Крчедин (непокретност је у то време била у својини Илије Девића из Београда) и да су та средства део стечајне масе. Стечајни управник Никола Павловић је у наведеном допису навео да је ЗАБРАЊЕНО свако премештање или употреба тих средстава без писменог овлашћења стечајног управника.

Доказ: 6. Допис стечајног управника Николе Павловића од 09.02.2009.

Међу странкама је неспорно да се забрана стечајног управника Николе Павловића односила на 13 алатних машина и 1 виљушкар и то:

Okvirni pregled težine OPREMA A TP VOJVODINA A. D. U STECAJU (lokacija Krcedin)		
Red. Br.	Naziv	Težina
1	Mašina za ozubljenje lučnih zuba (Glizon) tip 116 sa opremom	7,500
2	Glodarica za zupčanike 53 A 80 H	2,200
3	Univerzalni sturg VDF-UF	13,000
4	Univerzalni sturg PA631/P	3,850
5	Univerzalni strug PA631/A	3,850
6	Univerzalni strug PA900R	3,850
7	Univerzalni strug TNP3000	2,000
8	Univerzalni strug TNP160 B	2,000
9	Mašina za brušenje zuba 51841	4,000
10	Oprema za metal zavarivanje i peskarenje	200
11	Univerzalna brusilica UFC 630	2,000
12	Brus za ravno brus. Urba 750	2,000
13	Koordinatna bušilica 243ISF10	2,000
14	Viљуškar T-U 32	5,200
	Ukupno:	53,650

Први пут након дописа од 09.02.2009. стечајни управник туженог се обратио Илији Девићу у вези наведених алатних машина и виљушкара дописом од 31.08.2020. у којем је тражио да се омогући овлашћеном лицу стечајног дужника приступ наведеним алатним машинама и виљушкару ради процене вредности.

Доказ: 7. Допис стечајног управника Николе Павловића од 31.08.2020.

Тужила је дописом од 05.10.2020. обавестила стечајног управника туженог да ће омогућити процену вредности алатних машина и виљушкара судском вештаку кога тужени одреди.

Доказ: 8. Допис тужиље од 05.10.2020.

Тужила је 10.10.2020. омогућила приступ алатним машинама и виљушкару сталном судском вештаку машинске струке Александру Медићу из Новог Сада, кога је одредио стечајни управник туженог и који је о томе сачинио Извештај о инспекцији од 02.11.2020.

Доказ: 9. Извештај о инспекцији судског вештака машинске струке Александра Медића из Новог Сада од 02.11.2020. и Извештај о процени вредности имовине АТП „Војводина“ а.д. у стечају на дан 31.05.2020. од фирме ФинСелект д.о.о. од 07.07.2020.

Власници непокретности (производни погон у Крчедину, Цара Душана 43, који се налази на кат. парцели 61 КО Крчедин) Анђелка Девић и Надежда Девић, упутили су преко пуномоћника 14.09.2020. захтев за исплату износа од 11.604.041,10 динара, што је противвредност од 98.684,73 евра по основу накнаде за коришћење наведене непокретности од стране туженог за смештај и чување описаних алатних машина у периоду од 01.07.2016. до 01.09.2020. (чл. 219. Закона о облигационим односима). У наведеном допису тужила је навела да ће користити право задржавања (*ius retentionis*) на наведеним алатним машинама и виљушкару у складу са чл. 286. ст. 1. Закона о облигационим односима све док им потраживање не буде намирено у целости. Поред тога у допису је наведено да ће се користити право из чл. 289. Закона о облигационим односима да се из задржаних ствари наплате на исти начин као заложни поверилац.

Доказ: 10. Допис тужиље од 14.09.2020.

У прилогу дописа, тужила је доставила Извод из листа непокретности 5568 КО Крчедин, Налаз и мишљење вештака машинске струке Слободана Крњаја од 08.09.2020. и Налаз и мишљење судског вештака економско финансијске струке Радише Питулића од 10.09.2020.

Доказ: 11. Извод из листа непокретности 5568 КО Крчедин (доказ под ред. бр. 1.)

12. Налаз и мишљење вештака машинске струке Слободана Крњаја од 08.09.2020.

13. Налаз и мишљење судског вештака економско финансијске струке Радише Питулића од 10.09.2020.

У допису стечајног управника Николе Павловића од 25.09.2020. наведено је да је Закон о стечајном поступку *lex specialis* у односу на Закон о облигационим односима, да стечајном управнику није познато да је закључен уговор о закупу, као и не постоји обавеза по основу закуподавног односа. Због тога је стечајни управник туженог оспорио захтев за накнаду по основу коришћења туђе ствари.

Доказ: 14. Допис стечајног управника туженог од 25.09.2020. (са дописима од 23.04. и 26.04.2012. као и 17.05.2016.)

У наведеном допису од 25.09.2020. стечајни управник је навео да је дописима од 09.02.2009. 23.04. и 26.04.2012. као и 17.05.2016. тражио да се представницима стечајног дужника омогући попис наведене имовине и њено преузимање, те да је у ту сврху ангажована и приватна агенција Беопротект д.о.о. из Београда, али да је адв. Емир Јашаревић одбио било какав контакт по питању пописа и преузимања опреме.

Тужила указује да у допису од 09.02.2009. нема захтева стечајног управника да преузме наведене алатне машине и виљушкар, већ управо супротно, стечајни управник туженог је забранио премештање и употребу наведене опреме, чиме је онемогућио власника непокретности да

непокретност у којој су смештене наведене алатне машине и виљушкар користи за своје потребе. У дописима од 09.02.2009. 23.04. и 26.04.2012. као и 17.05.2016. стечајни управник туженог није тражио преузимање наведене опреме, већ могућност да изврши процену вредности. Опреза ради, тужила истиче да наведени дописи никада нису достављени ни ранијем власнику непокретности Илији Девићу, нити садашњим власницима Анђелки Девић и Надежди Нади Девић.

Доказ: 15. Неспорно, терет доказивања на туженом.

Дакле не постоји доказ да је тужени тражио преузимање наведених алатних машина и виљушкара, а да било ранији власник Илија Девић или садашњи власници непокретности то нису дозволили. Такође, навод туженог да је тужени тражио да му власници непокретности омогуће приступ алатним машинама и виљушкару ради процене вредности, а да му то није омогућено није основан ни логичан. Наиме, стечајни управник туженог је одмах након отварања стечаја над АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад (сада у стечају) урадио процену ликвидационе вредности наведене опреме и приказао је у Економско-финансијском извешају стечајног дужника. Да му није омогућена процена, он је не би могао приказати у ЕФИ-ју. Након тога, исту вредност наведене опреме стечајни управник је приказао и у Плану реорганизације, чији је он био предлагач. Проценитељ кога је ангажовао стечајни управник - фирма ФинСелект д.о.о. из Новог Сада је 07.07.2020. наведену опрему проценила под ознаком Процесна опрема (у Крчедину) на дупло већу вредност од оне на коју је стечајни управник навео у Економско-финансијском извешају и Плану реорганизације, тј. процена је урађена на износ од 34.813,14 евра или 4.093.600,00 динара.

Доказ: 16. Неспорно, по потреби увид у ЕФИ од 21.04.2020. у План реорганизације потврђен решењем Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 08.10.2011. које исправе се налазе у стечајном спису код овог суда под Ст. 9/2010.

17. Процену фирме ФинСелект д.о.о. из Новог Сада је 07.07.2020. (стр. 22. процене)

Поред тога, тужила указује да су наводи стечајног управника нелогични, јер не постоји ниједан разлог због којег власници непокретности у којој се налазе наведене алатне машине и виљушкар не би омогућили попис наведене опреме 2010. 2012. или у било које друго време, а да су то омогућили туженом 10.10.2020.

Правни основ тужбеног захтева налази се у чл. 219. Закона о облигационим односима. Како тужени спори правни основ, тужила указује да је накнада за коришћење туђе ствари посебан вид стицања без основа (неоснованог обogaћења). Неосновано обogaћење везује се за принцип да се нико не може обогатити на туђи рачун. Ово начело исказано је у познатој Помпонијевој изреци: „*Natura aequum est neminem cum alterius detrimento fieri locupletiores* (Just. Digesta, 12,6,14) што у преводу значи да је по природи правично да се нико не обогати на штету другог. Ово начело потиче из грчке филозофије и у складу је са Аристотеловим учењем о корективној правди. Није свако бogaћење забрањено, већ само оно које је изричито законом забрањено (*Planiol, M. -- Ripert, G.: Traité pratique de droit civil français, Paris 1954, t. VII, Obligations, comp. 50.*). У новијој правној историји *Хуго Гроцијус*, био је први који је формулисао општу правну норму о обавези враћања која се рађа из обogaћења на рачун другог. Као опште правно средство у случају стицања без основа, почев од краја 18. века, користила се тужба *actio de in rem verso*. (Даниловић Ј, „*Actio de in rem verso od rimskog prava do Austrijskog građanskog zakonika*“, Анали Правног факултета у Београду, XV, 1968. стр. 243—264.) Битан елемент увећања имовине једног лица на рачун имовине другог лица налази се и у Француском грађанском законнику из 1804. (чл. 1371.). Слично је и у немачкој правној теорији, јер је Савињи сматрао да је кондикција процесно средство које стоји на располагању осиромашеном увек када дође до „увећања једне имовине смањењем друге и то увек без основа или када је првобитни основ отпао“ (*Karl Friedrich von Savigny, System des heutigen romanischen Rechts, T. V. 14, Berlin, издање 1899*).

У савременим правним системима (укључујући и Закон о облигационим односима) прави се разлика између случајева у којима се реституција тражи кондикцијом у односу на оне у којима се реституција тражи верзионом тужбом. Кондикцијом су заштићени случајеви у којима долази до прелазна имовинских вредности извршењем неосноване престације, тј. испуњењем дуга који не постоји или чији је основ престао да постоји (правило из чл. 210. Закона о облигационим односима). Верзиона тужба је користи у случајевима употребе туђе ствари без правног основа (чл. 219. Закона о облигационим односима) или обрнуто, када вредност једне ствари се увећа на рачун имовине другога без правног основа.

Као посебан појавни облик стицања без основа чл. 219. Закона о облигационим односима одређује:

„Кад је неко туђу ствар употребио у своју корист, ималац може захтевати, независно од права на накнаду штете, или у одсуству ове, да му овај накнади корист коју је имао од употребе.“

У Општем имовинском закону користи се термин “неоправдано користовање туђим”, што најбоље показује конкретну ситуацију у овом спору, јер је тужени неоправдано користио непокретности тужиоца за смештај алатних машина и виљушкара. Да се ради о неоправданом или неоснованом коришћењу непокретности тужиље говори неспорна чињеница да о томе не постоји уговор о закупу, одн. да је до неоснованог коришћења непокретности тужиље дошло на основу забране туженог да измести алатне машине и виљушкар из своје непокретности. Обавеза туженог има правни карактер трошкова стечајног поступка, јер су наведени трошкови настали након отварања стечаја над туженим, а на основу радње стечајног управника туженог. Одредба чл. 79. ст. 5. чл. 83. Закона о стечајном поступку одређује да се трошковима стечајног поступка сматрају и трошкови закупа после покретања стечајног поступка. Трошкови су настали на основу радње стечајног управника који има правни положај органа управљања стечајним дужником (чл. 16. Закона о стечајном поступку) по основу управљања делом стечајне масе (Вук Радовић, Стечајни исплатни редови, Актуелна питања савременог законодавства, Будва, 2005, 181). Након што је стечајни управник наложио власнику производног погона у Крчедину да не помера алатне машине и виљушкар из свог пословног простора, он је створио обавезу на терет имовине власника тог простора да складишти и чува наведену опрему, при чему за то није платио тржишну закупнину, коју би платио по уобичајеном току ствари да је закључио уговор о закупу. На тај начин је остварена корист стечајне масе туженог на терет имовине власника наведеног производног простора.

У допису тужиље од 02.09.2020. наведено је да се захтев за исплату односи само за 4 последње године, а не за последњих 10 година, имајући у виду да се за потраживање по основу чл. 219. Закона о облигационим односима примењује општи рок застарелости од 10 година из чл. 371. Закона о облигационим односима. Такође је указано да уколико стечајни управник буде неосновано оспоравао наведени захтев, да ће се у судском поступку тражити накнада за коришћење туђе ствари за свих 10 година.

Поводом неоснованог оспоравања постављеног потраживања од стране стечајног управника туженог, тужилац наводи да се не може применити чл. 74. ст. 3. и чл. 79. Закона о стечајном поступку јер се потраживање у износу од 11.604.041,10 динара не односи на уговор који је закључен пре стечаја, већ на потраживање које је настало У ТОКУ ТРАЈАЊА СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА услед радњи стечајног управника, одмах након наступања последица стечаја. У том смислу, ради се о трошковима стечајног поступка по основу чл. 17. (предузимање мера које се односе на чување и смештај стечајне имовине) а у вези чл. 35. ст. 2. т. 1. Закона о стечајном поступку. По својој правној природи ово потраживање је истоветно са потраживањем из чл. 219. Закона о облигационим односима. Наиме, у допису од 09.02.2009. (који је стечајни управник туженог потписао у име туженог) стечајни управник је ЗАБРАНИО Илији Девићу да премешта наведену опрему, чиме је створена обавезу тадашњег власника пословног простора у Крчедину на кат. парцели 61 КО Крчедин – да на терет његове имовине чува наведену процесну

опрему и виљушкар. На тај начин стечајни управник туженог је створио дуг – обавезу стечајне масе у току трајања стечајног поступка, јер се не може власнику имовине (у овом случају непокретности у Крчедину) наложити да се његова имовина оптерети за смештај имовине стечајног дужника - процесне опреме (укупне тежине 53.650 кг) и виљушкара, а да за то власник имовине нема право на одговарајућу накнаду у висини тржишне закупнине. Околност да се наведене алатне машине и виљушкар налазе у производном погону тужиље види се из оба налаза вештака машинске струке Слободана Крњаја и Александра Медића.

Навод туженог да се на конкретан случај не примењује чл. 219. Закона о облигационим односима јер је Закон о стечајном поступку *lex specialis* – неоснован је, јер Законом о стечајном поступку није искључена примена чл. 219. Закона о облигационим односима, нити је питање стицања без основа, одн. неосновано коришћење туђе ствари регулисано тим законом да би било услова за примену правила *lex specialis derogat legi generali*. Уколико би било супротно, тужени као стечајни дужник би могао да користи струју да је не плаћа, могао би да користи туђу имовину за своје потребе а да за то нема никакве обавезе и сл.

Висина тужбеног захтева је опредељена у складу са јединственом ставом судске праксе да се накнада одмерава у висини закупнине, која би се по редовном току ствари наплаћивала за коришћење исте непокретности за смештај описаних алатних машина и виљушкара. За наведену обавезу стечајни управник је знао или је по редовном току ствари морао знати одмах након што је упутио допис од 09.02.2009. године. Наведена обавеза – трошак стечајне масе је настао без обзира да ли је стечајни управник туженог евидентирао наведени трошак и поднео га на одобрење стечајном судији у смислу обавезе из чл. 12. Закона о стечајном поступку.

Висина накнаде је утужена за период од 01.06.2011. до 01.06.2021. тј. за период од 10 година пре подношења тужбе, с тим да тужиља задржава право да и након подношења тужбе повећа тужбени захтев за онај износ потраживања који настане након утужења.

На околност висине утуженог потраживања тужиља доставља Налаз и мишљење вештака машинске струке Слободана Крњаја од 08.09.2020. (на околност идентификације алатних машина и виљушкара, њихове масе и површине непокретности коју заузимају)(доказ под ред. бр. 12) и Налаз и мишљење судског вештака економско финансијске струке Радише Питулића од 10.09.2020. (на околност колико износи закупнина за 531 м² непокретности која се налази на локацији Цара Душана 43 у Крчедину – кат. парцела 5568 КО Крчедин у периоду од 01.07.2016. до 31.08.2020.) (доказ под ред. бр. 13). Судски вештак економске струке Радиша Питулић је утврдио у свом налазу да је тржишна висина закупнине описане непокретности 1,593 евра/м², што за означени период за 531 м², обрачунато са законском затезном каматом на износ месечне закупнине до 31.08.2020. износи 11.604.041,10 динара или прерачунато по средњем курсу НБС на дан 10.09.2020. – 98.684,73 евра (курс 17,5870 РСД/ЕУР). Тужиља није тражила да се обрачуна накнада за цео период од 10 година, очекујући да ће стечајни управник прихватити неспоран основ потраживања. Како тужени и даље оспорава право тужиљи на потраживање по описаном основу, утужено је укупно потраживање за период од свих 10 година. Према налазу и мишљењу вештака економске струке Радише Питулића од 09.06.2021. укупно потраживање по том основу износи 35.405.915,76 динара, од чега 22.403.267 динара по основу доспеле а неплаћене главнице и 13.002.648,76 динара по основу обрачунате законске затезне камате за укупан период.

Доказ: 17. Налаз и мишљење судског вештака Радише Питулића од 09.06.2021.

Тужиља задржава право да преиначи тужбу у току трајања парнице за накнаду која доспева после утужења.

Стечајни управник туженог је 02.06.2021. упутио допис у којем тражи да се омогући присту наведеним алатним машинама и виљушкару ради поновне процене (као да процена није извршена

10.10.2020. и о чему је сачињен Извештај о инспекцији судског вештака машинске струке Александра Медића из Новог Сада од 02.11.2020. Поред тога, **стечајни управник туженог** наводи да ће у периоду од 10.06. до 20.06.2021. извршити преузимање наведене опреме, а ако му то Илија Девидић (и тужила) не омогуће да ће поступити у складу са чл. 84. Закона о стечајном поступку. Одредба чл. 84. ст. 2. Закона о стечајном поступку одређује да „ако се одбије предаја ствари које улазе у имовину стечајног дужника, стечајни управник ће од стечајног суда затражити да спроведе принудно извршење на основу правноснажног решења о покретању стечајног поступка. Уз налог за предају ствари, стечајни суд може према стечајном дужнику или трећем лицу одредити и мере принуде ради спровођења извршења“. Судска пракса привредних судова је јединствена да се чл. 84. Закона о стечајном поступку (као и истоветна одредба чл. 105. Закона о стечају) може применити само приликом првобитног преузимања имовине стечајног дужника, што није случај у овом предмету.

Доказ: 17. Допис туженог од 02.06.2021.

Наведени допис показује да тужени има намеру да осујети потраживање тужиле, те да тужила нема други начин, већ да судским путем тражи заштиту свог потраживања, укључујући и заштиту права задржавања (*ius retentionis*) на описаним алатним машинама и процесној опреми. Тужила указује да је наведена опрема процењена од стране судског вештака машинске струке Слободана Крњаја на износ од 1.895.000 динара, што је противвредност од 16.119 евра, а да је судски вештак машинске струке Александар Медић (којег је тужени ангажовао) потврдио процену фирме ФинСелект д.о.о. на дан 31.05.2020. који су ову опрему проценили на износ од 34.813,14 евра или 4.093.600,00 динара. Без обзира која процена се узме у обзир, очигледно је да је вредност наведене опреме неколико пута мања од висине утуженог потраживања. Допис стечајног управника туженог у којем показује намеру да преузме наведену опрему пре него што је признао и измирио потраживање тужиле, јасно указује да се ради о поступању стечајног управника које срачунато на онемогућавање остваривања потраживања тужиле, за које постоје писани и неспорни докази.

Због наведеног, тужила предлаже да суд донесе следећу:

ПРЕСУДУ

1. Усваја се тужбени захтев и обавезује се тужени Аутотранспортно предузеће „ВОЈВОДИНА“, акционарско друштво, Нови Сад у стечају да плати тужиле Анђелки Девидић из Београда износ од 35.405.915,76 динара са законском затезном каматом на износ од 22.403.267 динара почев од дана утужења до исплате.
2. Утврђује се право тужиле да задржи машину за озубљење лучних зуба (Глизон) тип 116 са опремом тежине 7.500 кг, глодалицу за зупчанике 53 А80Х тежине 2.200 кг, универзални струг ВДФ-УФ тежине 13.000 кг, универзални струг ПА631/П тежине 3.850 кг, универзални струг ПА631/А тежине 3.850 кг, универзални струг ПА900Р тежине 3.850 кг, универзални струг ТНП3000 тежине 2.000 кг, универзални струг ТНП160Б тежине 2.000 кг, машина за брушење зуба 51841, тежине 4.000 кг, опрема за метал заваривање и пескарење тежине 200 кг, универзална брусница УФЦ630 тежине 2.000 кг, брус за равно брушење Урба750 тежине 2.000 кг, координатна бушилаца 24ЗИСФ10 тежине 2.000 кг и виљушкар ТУ32 тежине 5.200 кг, који се налазе у производном погону у Крчедину у ул. Цара Душана 43, на кат. парцели 61 КО Крчедин да прода наведене ствари путем јавног оглашавања и да из остварене цене наплати потраживање из ст. 1. ове пресуде.
3. Обавезује се тужени да плати тужиле трошкове парничног поступка колико буду изнели по ТТ и АТ РС у року од 15 дана.

ПРИВРЕМЕНА МЕРА

На основу писаних доказа приложених уз тужбу, тужила је учинила вероватним утужено повчано потраживање. Да постоји опасност по остваривање утуженог потраживања виси се из тога што стечајни управник туженог није евидентирао настале трошкове чувања описаних алатних машина, иако су трошкови настали по његовом налогу, а није ни наведене трошкове поднео на одобрење стечајном судији. Околност да висина трошкова није утврђена у уговору о закупу не умањује пропуст стечајног управника туженог, јер се ради о околности која се може утврдити путем вештачења, те пропуст стечајног управника да утврди колико износе трошкови не могу бити на штету тужиле. Трошкови који настану у току трајања стечајног поступка у смислу чл. 83. Закона о стечајном поступку намирају се у првом исплатном реду у смислу чл. 35. ст. 2. т. 1. Закона о стечајном поступку. У том смислу постоји обавеза туженог да приоритетно намира потраживање тужиле у висини закупнине за чување наведених алатним машина и виљушкар, пре него што измирује било које друго потраживање било да се ради о потраживању различних или стечајних поверилаца. Код неспорне чињенице да је стечајни управник туженог из уновчене имовине стечајног дужника намирао део потраживања како различних тако и стечајних поверилаца, јасно се види да постоји опасност да стечајни управник туженог неће ни из преостале имовине стечајног дужника, чије намирeње следи, неће намирити потраживање тужиле. Ако тужени оспори ову чињеницу, тужила предлаже да суд на ову околност изврши увид у стечајни спис туженог.

Доказ: 18. Увид у стечајни спис Ст. 9/2010 код овог Суда.

Околност да постоји опасност остваривања утуженог потраживања види се и из дописа туженог 31.08.2020. (у којем тужени наводи да жели да прода наведене покретне ствари) (доказ под ред. бр. 7.), обавештења туженог о намери, плану, начину и роковима продаје имовине од 25.09.2020. (у којем се такође види намера продаје покретних ствари) као и дописа туженог од 02.06.2021. у којем се тужени позива на решење Привредног суда у Новом Саду 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. о уновчењу стечајне масе (доказ под ред. бр. 17.).

Доказ: 19. Обавештење о намери, плану, начину и роковима продаје имовине од 25.09.2020.

Због наведеног, тужила истиче да су испуњена оба кумулативна услова за одређивање привремене мере којом се обезбеђује утужено потраживање. Предложена привремена мера је у функцији утуженог потраживања, јер уколико би тужени преузео и отуђио наведене алатне машине и виљушкар, тужила не би могла да оствари право задржања и да по том основу макар делимично наплати своје потраживање. У том случају, тужила би била потпуно онемогућена у наплати потраживања имајући у виду да је већи део стечајне масе тужени већ продао. Предложеном привременом мером тужени трпи незнатну штету у односу на штету коју би претрпела тужила (потраживање тужиле је најмање 3 пута веће од вредности алатних машина и опреме) за случај да суд не одреди привремену меру, те тужени наведене алатне машине и виљушкар отуђи.

Због наведеног, тужила предлаже да суд донесе следеће:

РЕШЕЊЕ

1. Усваја се предложена привремена мера ради обезбеђења потраживања тужиле Анђелке Девић из Београда према туженом Аутотранспортно предузеће „ВОЈВОДИНА“, акционарско друштво, Нови Сад у стечају у износу од 35.405.915,76 динара са законском затезном каматом на износ од 22.403.267 динара почев од дана утужења до исплате и ради обезбеђења права тужиле да задржи машину за озубљење лучних зуба (Глизон) тип 116 са опремом тежине 7.500 кг, глодалицу за зупчанике 53 А80Х тежине 2.200 кг, универзални струг ВДФ-УФ тежине 13.000 кг, универзални струг ПА631/П тежине 3.850 кг, универзални струг ПА631/А тежине 3.850 кг, универзални струг ПА900Р тежине 3.850 кг, универзални струг ТНП3000 тежине 2.000 кг, универзални струг ТНП160Б тежине 2.000 кг, машина за брушење зуба 51841, тежине 4.000 кг, опрема за метал заваривање и пескарење тежине 200 кг, универзална брусница УФЦ630 тежине 2.000 кг, брус за равно брушење Урба750 тежине 2.000 кг, координатна бушилица 243ИСФ10 тежине 2.000 кг и

виљушкар ТУ32 тежине 5.200 кг, који се налазе у производном погону у Крчедину у ул. Цара Душана 43, на кат. парцели 61 КО Крчедин са правом тужиље да прода наведене ствари путем јавног оглашавања и да из остварене цене наплати описано новчано потраживање, тако што:

- тужени се обавезује да резервише као трошак стечајне масе туженог износ од 35.405.915,76 увећано за законску затезну камату на износ од 22.403.267 динара почев од дана утужења до исплате,

- туженом се ЗАБРАЊУЈЕ да измести описане алатне машине и виљушкар из производног погона тужиље у Крчедину у ул. Цара Душана 43 на кат. парцели 61 КО Крчедин и да их ОТУЊИ из стечајне масе туженог.

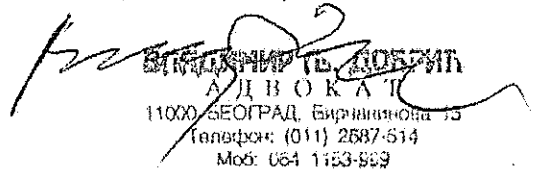
2. Привремена мера из ст. 1. овог решења траје до правноснажног окончања овог поступка.

3. Жалба на ово решење не одлаже извршење.

4. Привремену меру ће спровести Привредни суд у Новом Саду доставом овог решења туженом.

Београд, 09.06.2021.

Пуномоћник тужиље

БРАНИСЛАВ Т. ДОБРИН
АДВОКАТ
11000 БЕОГРАД, Биранинова 15
Телефон: (011) 2687-614
Моб: 064 1153-889

NAČIN PREUZIMANJA IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA

Zakon o stečaju

član 105

- Prinudno izvršenje i mere iz člana 105. Zakona o stečaju mogu se primeniti samo prilikom prvobitnog preuzimanja imovine stečajnog dužnika.

Iz obrazloženja:

Privredni apelacioni sud nalazi da je prvostepeni sud na utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio odredbe člana 105. Zakona o stečaju, dajući za to razloge koje u potpunosti prihvata i drugostepeni sud.

Odredbom člana 101. stav 1. Zakona o stečaju propisano je da je stečajna masa celokupna imovina stečajnog dužnika u zemlji u inostranstvu na dan otvaranja stečajnog postupka, kao i imovina koju stečajni dužnik stekne tokom stečajnog postupka.

Odredbom člana 105. stav 1. Zakona o stečaju propisano je da otvaranje stečajnog postupka stečajni upravnik preuzima u državinu celokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu i njome upravlja.

Odredbom člana 105. stav 2. Zakona o stečaju propisano je da ako stečajni dužnik ili treće lice odbije da izvrši predaju stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika, stečajni upravnik će od stečajnog sudije zatražiti da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje, uz nalog za predaju stvari stečajni sudija može prema stečajnom dužniku ili trećem licu odrediti i mere prinude radi sprovođenja izvršenja. Odredbom člana 105. stav 2. u vezi sa članom 18. stav 1. tačka 10. Zakona o stečaju, proizilazi ovlašćenje stečajnog sudije za donošenje pobijanih rešenja. Prema zakonskoj odredbi uslovi za primenu ovog člana i za davanje naloga za predaju stvari uz mogućnost prinudnog izvršenja su da se radi o stvarima koje ulaze u stečajnu masu, da se one ne nalaze u posedu stečajnog upravnika koji je ovlašćen da preuzme u državinu celokupnu imovinu koja čini stečajnu masu i da njome upravlja i da lica kod koga se stvari nalaze odbiju da izvrši predaju. Takođe, iz navedenog sledi da se prinudno izvršenje i mere iz člana 105. Zakona o stečaju mogu primeniti samo prilikom prvobitno preuzimanje imovine stečajnog dužnika.

(Rešenje Privrednog apelacionog suda, Pvrž 560/2015 od 12.11.2015. godine - Sudska praksa privrednih sudova - Bilten br. 1/2016)

PREUZIMANJE STEČAJNE MASE

Zakon o stečaju

član 105 stav 2

- Na temelju odredbe člana 105. stav 2. Zakona o stečaju ne može se preuzeti stvar kada je njena pripadnost stečajnoj masi stečajnog dužnika sporna niti kada se radi o situaciji da je stvar nakon prvobitnog preuzimanja stečajne mase iz nje izašla po osnovu ugovora o zakupu.

Iz obrazloženja:

"Odredbom člana 105. stav 2. Zakona o stečaju, propisano je da ako stečajni dužnik ili treće lice odbije da izvrši predaju stvari koja ulazi u imovinu stečajnog dužnika, stečajni dužnik će od stečajnog sudije zatražiti da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje. Uz nalog za predaju stvari stečajni sudija može prema stečajnom dužniku ili trećem licu odrediti meru prinude radi sprovođenja izvršenja. U tom slučaju lice koje je odbilo da preda stvar koja ulazi u imovinu stečajnog dužnika i koje ne postupi po nalogu suda odgovara za štetu koja je nastala usled takvog postupanja.

Ova odredba primenjuje se prilikom prvobitnog preuzimanja stečajne mase od strane stečajnog upravnika, i to onda kada nije sporno da stvar ulazi u imovinu stečajnog dužnika. Može se primeniti i prilikom naknadno pronađene imovine, kada se takođe radi o prvobitnom preuzimanju. Međutim, na temelju navedene zakonske odredbe ne može se preuzeti stvar kada je njena pripadnost imovini stečajnog dužnika sporna niti kada se radi o situaciji da je stvar nakon prvobitnog preuzimanja izašla iz stečajne mase (npr. po ugovoru o zakupu koji je zaključio stečajni upravnik)."

(Rešenje Privrednog apelacionog suda, Pvž 233/2017 od 14.6.2017. godine - Sudska praksa privrednih sudova - Bilten br. 4/2017)

STEČAJNO PRAVO - PITANJE BR. 13

Zakon o stečaju

član 105

- Da li je za donošenje rešenja iz odredbe člana 105. stava 2. Zakona o stečaju bitan momenat otvaranja stečajnog postupka ili sud ceni da li stečajni upravnik treba po prvi put da preuzme u državinu imovinu stečajnog dužnika koja ulazi u stečajnu masu, prilikom postupanja po zahtevu stečajnog upravnika?

Odgovor:

Odredbom člana 101. stav 1. Zakona o stečaju propisano je da je stečajna masa celokupna imovina stečajnog dužnika u zemlji i inostranstvu na dan otvaranja stečajnog postupka, kao i imovina koju stečajni dužnik stekne tokom stečajnog postupka. Odredbom člana 105. stav 1. Zakona o stečaju propisano je da otvaranjem stečajnog postupka, stečajni upravnik

preuzima u državinu celokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu i njome upravlja. Stavom 2. istog člana propisano je da ako stečajni dužnik ili treće lice odbije da izvrši predaju stvari koja ulazi u imovinu stečajnog dužnika, stečajni upravnik će od stečajnog sudije zatražiti da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje.

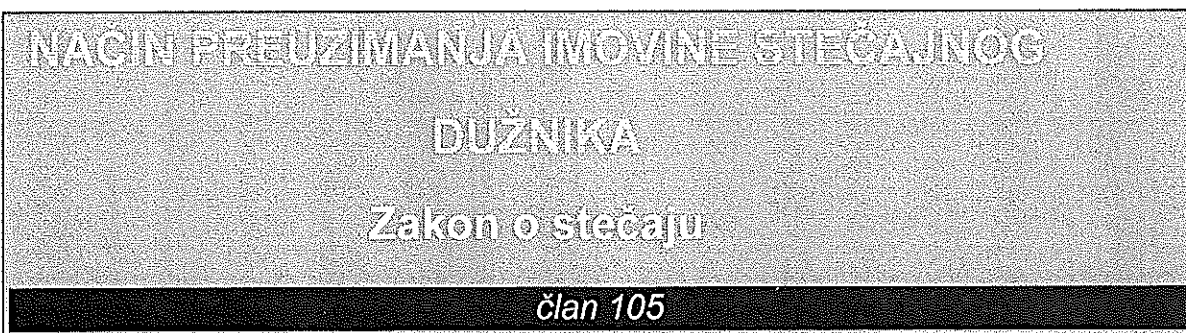
Odredba člana 105. stav 1. Zakona o stečaju može se primeniti samo prilikom prvog preuzimanja imovine i to je najčešće odmah nakon otvaranja postupka stečaja. Međutim, do prvog preuzimanja imovine može doći i kasnije, ukoliko stečajni upravnik naknadno sazna za novopronađenu imovinu i u tom slučaju ima mesta primeni odredbe člana 105. stav 2. Zakona o stečaju.

Međutim, ukoliko je stečajni upravnik već preuzeo imovinu i nakon toga je dalje raspolagao sa istom, npr. izdavanjem u zakup, nema mesta primeni odredbe člana 105. stav 1. Zakona o stečaju niti sud može, u takvoj situaciji, postupiti u smislu odredbe člana 105. stav 2. Zakona o stečaju.

Iz svega navedenog sledi da je odgovor na postavljeno pitanje da sud prilikom postupanja po zahtevu stečajnog upravnika, u svakom konkretnom slučaju, ceni da li stečajni upravnik treba po prvi put da preuzme u državinu imovinu stečajnog dužnika, bez obzira kada se takav zahtev podnese.

(Napomena: Identičan odgovor je dat i u Biltenu sudske prakse br. 4/14 stečajni postupak pitanje br. 5)

(Odgovori na pitanja privrednih sudova koji su utvrđeni na sednicama Odeljenja za privredne sporove Privrednog apelacionog suda održanim dana 16.11., 17.11., 20.11. i 30.11.2017. i na sednici Odeljenja za privredne prestupe održanoj dana 17.11.2017. godine)

- Prinudno izvršenje i mere iz člana 105. Zakona o stečaju mogu se primeniti samo prilikom prvobitnog preuzimanja imovine stečajnog dužnika.

Iz obrazloženja:

Privredni apelacioni sud nalazi da je prvostepeni sud na utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio odredbe člana 105. Zakona o stečaju, dajući za to razloge koje u potpunosti prihvata i drugostepeni sud.

Odredbom člana 101. stav 1. Zakona o stečaju propisano je da je stečajna masa celokupna imovina stečajnog dužnika u zemlji u inostranstvu na dan otvaranja stečajnog postupka, kao i imovina koju stečajni dužnik stekne tokom stečajnog postupka.

Odredbom člana 105. stav 1. Zakona o stečaju propisano je da otvaranje stečajnog postupka stečajni upravnik preuzima u državinu celokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu i njome upravlja.

Odredbom člana 105. stav 2. Zakona o stečaju propisano je da ako stečajni dužnik ili treće lice odbije da izvrši predaju stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika, stečajni upravnik će od stečajnog sudije zatražiti da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje, uz nalog za predaju stvari stečajni sudija može prema stečajnom dužniku ili trećem licu odrediti i mere prinude radi sprovođenja izvršenja. Odredbom člana 105. stav 2. u vezi sa članom 18. stav 1. tačka 10. Zakona o stečaju, proizilazi ovlašćenje stečajnog sudije za donošenje pobijanih rešenja. Prema zakonskoj odredbi uslovi za primenu ovog člana i za davanje naloga za predaju stvari uz mogućnost prinudnog izvršenja su da se radi o stvarima koje ulaze u stečajnu masu, da se one ne nalaze u posedu stečajnog upravnika koji je ovlašćen da preuzme u državinu celokupnu imovinu koja čini stečajnu masu i da njome upravlja i da lica kod koga se stvari nalaze odbiju da izvrši predaju. Takođe, iz navedenog sledi da se prinudno izvršenje i mere iz člana 105. Zakona o stečaju mogu primeniti samo prilikom prvobitno preuzimanje imovine stečajnog dužnika.

(Rešenje Privrednog apelacionog suda, Pvrž 560/2015 od 12.11.2015. godine - Sudska praksa privrednih sudova - Bilten br. 1/2016)

STEAČAJNI POSTUPAK - Pitanje br. 5

Zakon o stečaju

član 105

- Članom 105. Zakona o stečaju regulisano je preuzimanje stečajne mase od strane stečajnog upravnika.
U postupcima stečaja se u cilju očuvanja vrednosti imovine stečajnog dužnika vrši izdavanje dela imovine u zakup, a zbog neispunjenja ugovorom o zakupu preuzetih obaveza dolazi do otkaza ugovora o zakupu, kada se dešava da stečajni dužnik kao zakupodavac, iz razloga što se zakupac ne želi iseliti iz zakupljenih prostorija, ne može stupiti u posed svoje imovine.
Da li se odredba člana 105. stav 2. Zakona o stečaju može primeniti i na zakupne odnose zaključene u toku trajanja stečajnog postupka, tj. da li stečajni sudija može naložiti zakupcu predaju stvari uz određivanje i mera prinude radi sprovođenja iseljenja ili se primenjuju odredbe Zakona o obligacionim odnosima?

Odgovor:

Odredbom člana 105. stav 1. Zakona o stečaju predviđeno je da otvaranjem stečajnog postupka stečajni upravnik preuzima u državinu celokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu i njome upravlja, a prema stavu 2. člana 105. Zakona o stečaju, ako stečajni dužnik ili treće lice odbije da izvrši predaju stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika, stečajni upravnik će od stečajnog sudije zatražiti da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje. Uz nalog za predaju stvari, stečajni sudija može prema stečajnom dužniku ili trećem licu odrediti i mere prinude radi sprovođenja izvršenja.

Iz navedenog sledi da se prinudno izvršenje i mere iz člana 105 Zakona o stečaju mogu primeniti samo prilikom prvobitnog preuzimanja imovine stečajnog dužnika a po otvaranju postupka stečaja.

Ukoliko nakon toga imovina izađe iz državine stečajnog dužnika, bilo po osnovu ugovora o zakupu bilo po drugom osnovu, nema mesta primeni člana 105. Zakona o stečaju već će stečajni upravnik zaštitu ostvariti u parničnom postupku.

(Odgovori na pitanja privrednih sudova koji su utvrđeni na sednici Odeljenja za privredne sporove Privrednog apelacionog suda održanoj dana 26.11.2014. i 27.11.2014. godine i na sednici Odeljenja za privredne prestupe i upravno-računske sporove održanoj dana 3.12.2014. godine - Sudska praksa privrednih sudova - Bilten br. 4/2014)

STEAČAJNI POSTUPAK - Pitanje br. 3

Zakon o stečaju

član 105 stav 2

- Ako je u Katastru nepokretnosti stečajni dužnik upisan kao vlasnik nepokretnosti, a faktički na terenu ista nepokretnost se nalazi u državini drugog pravnog lica, da li ima osnova da se u stečajnom postupku preuzme državina iste nepokretnosti prinudnim putem u smislu člana 105. stav 2. Zakona o stečaju?

Odgovor:

Odredbom člana 101. stav 1. Zakona o stečaju je propisano da je stečajna masa celokupna imovina stečajnog dužnika u zemlji i inostranstvu na dan otvaranja stečajnog postupka, kao imovina koju stečajni dužnik stekne tokom stečajnog postupka.

Odredbom člana 105. stav 1. Zakona o stečaju je propisano da otvaranje stečajnog postupka stečajni upravnik preuzima u državinu celokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu i njome upravlja.

Odredbom člana 105. stav 2. Zakona o stečaju je propisano da ako stečajni dužnik ili treće lice odbije da izvrši predaju stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika, stečajni upravnik će od stečajnog sudije zatražiti da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje, uz nalog za predaju stvari stečajni sudija može prema stečajnom dužniku ili trećem licu odrediti i mere prinude radi sprovođenja izvršenja.

Mogućnost primene člana 105. stav 2. Zakona o stečaju treba restriktivno tumačiti. Samo u onim situacijama gde je nesporna svojina stečajnog dužnika na stvarima (pokretnim ili nepokretnim) koje čine stečajnu masu i pravo stečajnog dužnika na državinu istih, može se pokrenuti postupak u smislu ove zakonske odredbe radi vraćanja stvari u stečajnu masu.

U situaciji gde nisu raščišćeni imovinsko pravni odnosi između držaoca stvari i stečajnog dužnika ne mogu se primeniti navedene zakonske odredbe iz Zakona o stečaju već druge važeće pozitivno pravne odredbe.

(Odgovori na pitanja privrednih sudova koji su utvrđeni na sednici Odeljenja za privredne sporove Privrednog apelacionog suda održanoj dana 12.11.2013. i 14.11.2013. godine i na sednici Odeljenja za privredne prestupe i upravno-računske sporove održanoj dana 6.11.2013. godine - Sudska praksa privrednih sudova - Bilten br. 3/2013)

PRINUDNE MERE PROPISANE ZAKONOM O
STEAČAJU KAO IZUZETAK OD OPŠTEG
PRAVILA O OSTVARIVANJU SUBJEKTIVNOG
IMOVINSKOG PRAVA
Zakon o stečaju

član 105

Upravljanje imovinom i pravima u stečajnom postupku

Sentenca:

- Od opšteg pravila da se subjektivno, imovinsko pravo ostvaruje u sudskom postupku pokrenutom tužbom u parničnom postupku u cilju sticanja izvršne isprave na osnovu koje se sprovodi postupak prinudnog izvršenja, izuzetak je predviđen odredbama člana 105. Zakona o stečaju, a izuzeci se moraju restriktivno tumačiti i primenjivati.

Iz obrazloženja:

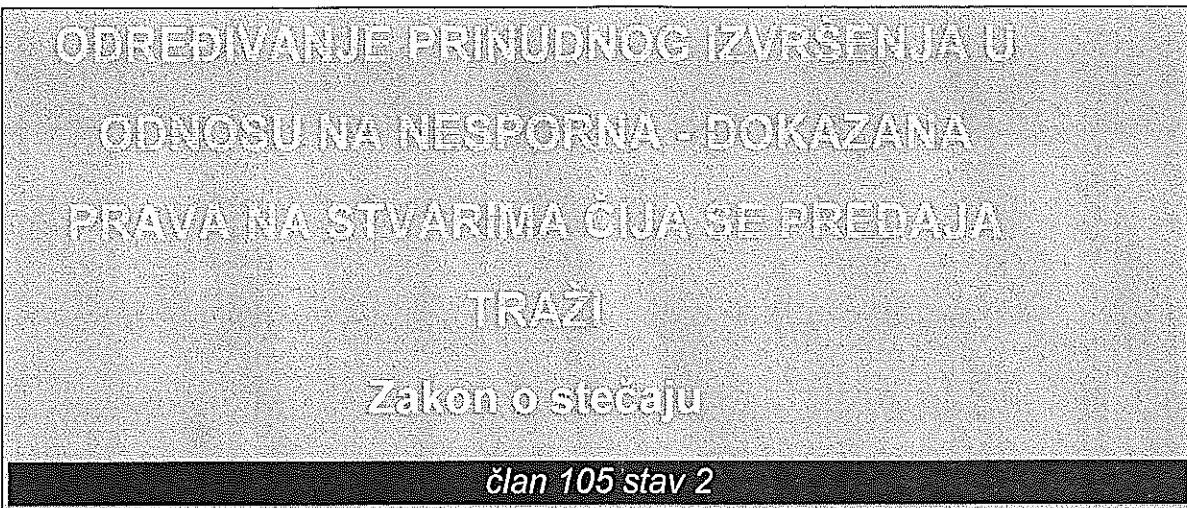
"Pravilno je prvostepeni sud odbio predlog stečajnog upravnika. Prema članu 105. Zakona o stečaju (dalje: Zakon), stečajni upravnik otvaranjem stečajnog postupka preuzima u državinu celokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu i njome upravlja. Stečajni upravnik je ovlašćen da od stečajnog sudije zatraži da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje radi predaje stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika ukoliko stečajni dužnik ili treće lice odbiju da predaju ove stvari. Prema zakonskoj odredbi uslovi za primenu ovog člana i za davanje naloga za predaju stvari uz mogućnost prinudnog izvršenja su da se radi o stvarima koje ulaze u stečajnu masu, da se one ne nalaze u posedu stečajnog upravnika koji je ovlašćen da preuzme u državinu celokupnu imovinu koja čini stečajnu masu i da njome upravlja, i da lice kod koga se stvari nalaze odbija da izvrši predaju. Prema stavu sudske prakse dodatni uslov je da su sve navedene činjenice među učesnicima u postupku stečaja nesporne, odnosno da nije sporno pitanje svojine, prava na predaju i činjenice na kojima se to pravo zasniva.

Opšte je pravilo da lice čije je subjektivno, pa i ono imovinske prirode, povređeno ili ugroženo, ostvaruje svoje pravo u sudskom postupku. Sudsku zaštitu ostvaruje tužbom kojom se pokreće parnični postupak. Sprovođenje zakonitog parničnog postupka rezultira donošenjem presude o postavljenom tužbenom zahtevu, koja ukoliko postane pravnosnažna, predstavlja izvršnu ispravu i prinudno se može izvršiti. Izuzetak od ovog opšteg pravila po članu 105. Zakona, odnosi se samo kada se radi o pravima stečajnog dužnika, o imovini koja nesporno ulazi u stečajnu masu i o stvarima koja se nalaze u posedu trećih lica koja odbijaju predaju, ali ne osporavaju nikakva prava stečajnom dužniku, niti ističu svoja prava. Izuzetak se mora restriktivno primenjivati, a u svim ostalim slučajevima stečajni dužnik kao i ostali subjekti svoja prava može ostvarivati u parničnom postupku.

Tačno je da parnični postupak u odnosu na postupak po članu 105. Zakona relativno dugo traje i da njegovo trajanje može dovesti u pitanje ostvarenje prava stečajnog dužnika,

odnosno da stvara mogućnost nastanka nenadoknadive štete. Međutim, za zaštitu takvih prava stečajnom dužniku, kao i drugim subjektima kao poveriocima ostaju na raspolaganju drugi pravni instituti kojima se sprečava nastanak nenadoknadive štete, primenljivi u parničnom postupku, kao što su privremene mere kao mere obezbeđenja čija je svrha obezbeđenja novčanih ili nenovčanih potraživanja."

(Rešenje Privrednog apelacionog suda, Pvž. 958/2013 od 26.12.2013. godine)

Teret dokazivanja

Sentenca:

- Prinudno izvršenje, u smislu člana 105. stav 2. Zakona o stečaju, može se odrediti samo u odnosu na nesporna - dokazana prava na stvarima čija se predaja traži, a teret dokazivanja je, shodno članu 223. stav 2. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa članom 7. Zakona o stečaju, na stečajnom upravniku.

Iz obrazloženja:

"Odredbom člana 105. stav 1. Zakona o stečaju (dalje: Zakon) propisano je da, otvaranjem stečajnog postupka, stečajni upravnik preuzima u državinu celokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu i njom upravlja, dok je stavom 2. istog člana propisano da, ako stečajni dužnik ili treće lice odbije da izvrši predaju stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika, stečajni upravnik će od stečajnog sudije zatražiti da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje. Uz nalog za predaju stvari, stečajni sudija može, prema stečajnom dužniku i trećem licu, odrediti mere prinude radi sprovođenja izvršenja. U tom slučaju, lice koje je odbilo da preda stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika i koje ne postupi po nalogu suda odgovara za štetu koja je nastala usled takvog postupanja.

Međutim, da bi stečajni dužnik to svoje pravo ostvario, potrebno je da dokaže da se radi o nespornom pravu, odnosno u konkretnom slučaju o pravu svojine na predmetnim pokretnim stvarima, kao i činjenicu da se iste nalaze kod lica od koga se predaja traži na osnovu valjane verodostojne isprave. Ovo stoga što je odredbom člana 101. Zakona propisano da je stečajna masa celokupna imovina stečajnog dužnika u zemlji i inostranstvu na dan otvaranja stečajnog postupka, kao i imovina koju stečajni dužnik stekne tokom stečajnog postupka. Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da stečajnu masu stečajnog dužnika čine samo nesporna prava, pa u vezi sa tim i pravo stečajnog upravnika da, shodno članu 105. stav 2. Zakona, traži od stečajnog sudije prinudno izvršenje u pogledu predaje stvari koje čini

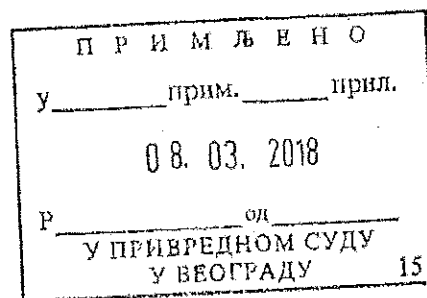
stečajnu masu stečajnog dužnika. Iz stanja u spisima i priloženih dokaza ne može se nedvosmisleno utvrditi da je pravni prethodnik stečajnog dužnika predao licu DOO "R. G." iz N. pokretne stvari čiju predaju traži, niti se može utvrditi da se te pokretne stvari nalaze kod navedenog pravnog lica, niti se, pre svega, iz priloženih fotokopija reversa može utvrditi da je navedeno izdavanje pokretnih stvari odobreno od strane pravnog prethodnika stečajnog dužnika, obzirom da su pravna lica i preduzetnici, prema Pravilniku o evidenciji prometa roba i usluga (dalje: Pravilnik), obavezni da originalnim ispravama, koje prate robu i na osnovu kojih se vodi evidencija o prometu robe, pored ostalih podataka o robi, navedu i podatke o odgovornom licu koje tu ispravu potpisuje, odnosno overava pečatom i odgovara za tačnost podataka unetih u tu ispravu, odnosno njegovo ime i prezime, adresu, broj telefona i druge kontakt podatke za proveru tačnosti sadržine navedene isprave. Takođe, u ispravi koja prati robu, a u koju spada i revers, shodno članu 6. Pravilnika, obavezno se navodi i naziv, sedište i žiro račun isporučioaca robe, odnosno prodavca, mesto i adresa objekta iz koga se roba otprema, sa imenom i prezimenom i potpisom lica koje je izdalo robu, broj pod kojim se isprava evidentira u propisnoj evidenciji, datum izdavanja isprave, naziv i adresa primaoca robe, potpis lica koje je robu zaprimilo, naziv robe, količina, cena po jedinici mere, ukupna vrednost robe i podaci o prevozniku robe.

U konkretnom slučaju, prema priloženim fotokopijama reversa, isti ne sadrže obavezne podatke iz kojih bi se nedvosmisleno utvrdilo da je roba pre svega isporučena, a zatim i kome je isporučena, niti je stečajni dužnik priložio dokaze iz kojih bi se nedvosmisleno utvrdilo da se ista nalazi kod lica DOO "R. G." iz N., a teret dokazivanja te činjenice je upravo na njemu, shodno članu 223. stav 2. Zakona o parničnom postupku, jer suprotna strana ne može dokazivati negativnu činjenicu, odnosno da predmetne stvari nisu u njenoj neposrednoj državini."

(Rešenje Privrednog apelacionog suda, Pž. 730/2011 od 2.8.2011. godine)

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
 8 Пвж 61/18
 01.03.2018. године
 Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Снежане Илић, председника већа, судије Душке Илић и судије Верице Смилјанић, чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником Грађевинско предузеће „~~GEVIAK~~“ д.о.о. у стечају Београд, Земун, решавајући о жалби ~~Irine Rahn~~ из Републике Немачке, са пребивалиштем у Београду, ~~Омладинска 15~~ и ~~Милиће Динковић~~ из Београда, ~~Омладинска бр. 15~~, које заступају адвокати из заједничке адвокатске канцеларије Добрић, Београд, Бирчанинова бр. 15, изјављеној против решења Привредног суда у Београду 2 Ст 2/17 од 26.10.2017. године, у седници већа одржаној 01.03.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду 2 Ст 2/17 од 26.10.2017. године.

Образложење

Првостепеним решењем, ставом I изреке, наложено је ~~Irine Rahn~~ да без одлагања преда стечајном дужнику непокретну имовину у стамбеном објекту у улици ~~Омладинска бр. 15~~ у Београду, спратности Су+П+1+Пк, на грађевинској парцели бр. 57-2 која се формира од катастарске парцеле бр. ~~21650/2~~ и ~~21650/5~~ КО Савски венац и то стан обележен у пројекту као стан број 1.1. по структури двоипособан, у нивоу првог спрата, у Ламели I - кућни број ~~Омладинска бр. 15~~, стан обележен на објекту бр. 3, укупне површине 67,26 м², са гаражним местом бр. 10, у нивоу сутерена ламеле II - кућни број ~~Омладинска бр. 15~~, укупне површине 15,46 м² и станарском оставом бр. 9, у нивоу сутерена Ламеле I - кућни број ~~Омладинска бр. 15~~, укупне површине 2,56 м². Ставом II изреке наложено је свим трећим лицима која се по ма ком основу налазе у државини непокретне имовине стечајног дужника која је ближе описана у ставу I изреке истог решења, да без одлагања стечајном дужнику - Грађевинском предузећу „~~GEVIAK~~“ д.о.о. Београд, Земун, у стечају, наведену имовину предају у мирну државину ослобођену од свих лица. Ставом III изреке је одређено да уколико Irine Rahn и сва трећа лица не поступе по налогу суда из става I и II изреке истог решења одређује се извршење ради предаје у мирну државину ослобођену од свих лица наведене непокретне имовине из става I изреке првостепеног решења стечајном дужнику Грађевинском предузећу „~~GEVIAK~~“ д.о.о. Београ, Земун, у стечају. Ставом IV изреке је одређено да ће извршење из става III изреке спровести јавни

извршитељ ~~Иван Младеновић~~ из Београда, ~~Интернационалних бригада бр. 71~~, о трошку ~~Милице Динковић~~ из Београд. Ставом V је констатовано да жалба против овог решења не задржава његово извршење.

Против наведеног решења жалбу су изјавиле ~~Irine Rahn~~ и ~~Милица Динковић~~, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да другостепени суд решење укине, с обзиром да је суд погрешно утврдио да се предметна непокретност налази у имовини стечајног дужника, да ~~Irine Rahn~~ држи непокретност без правног основа, као и да постоји позив суда или стечајног управника да се непокретност преда у мирну државину стечајног дужнику.

Испитујући првостепено решење на основу члана 7. став 1. Закона о стечају, применом члана 386. у вези са чланом 402. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба основана.

У поступку доношења првостепеног решења нису учињене битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 1-3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку о којима другостепени суд пази по службеној дужности.

Међутим, првостепено решење је донето погрешном применом члана 105. Закона о стечају.

Према стању у списима предмета, предлог за покретање стечајног поступка над стечајним дужником ~~„СВМАХ“~~ д.о.о. Београд, поднет је 13.01.2017. године. Поступак стечаја отворен је решењем Привредног суда у Београду 2 Ст 2/17 од 06.04.2017. године.

Стечајни управник је 24.10.2017. године поднео предлог за спровођење извршења на основу члана 105. став 2. Закона о стечају у односу на описану имовину, наводећи да ~~Irine Rahn~~ без основа држи непокретну имовину стечајног дужника. У предлогу стечајни управник ближе објашњавања да је ~~„СВМАХ“~~ д.о.о. Београд, као продавац, закључио 08.06.2009. године Уговор о продаји непокретности са ~~Irine Rahn~~ из Републике Немачке, као купцем; да је Уговор оверен пред Петим општинским судом у Београду Ов 15801/09; да је предмет купопродаје непокретност описана у ставу I изреке побијаног решења, по принципу кључ у руке; да је уговорена купопродајна цена 130.505,64 евра у динарској противвредности према званичном продајном курсу НБС на дан плаћања, са роком плаћања 60 дана од потписивања уговора. Даље се наводи да је према члану 4 став 1 Уговора одређено да ће се примопредаја предметних непокретности извршити у року од седам дана од закључења уговора, уз сачињавање записника, а према члану 9, продавац је сагласан да се купац на основу Уговора укњижи у земљишним и другим јавним књигама без посебних сагласности, а по основу потврде о исплаћеној купопродајни цени у целости. Грађевинско предузеће ~~„СВМАХ“~~ д.о.о. Београд је на основу наведеног уговора издало купцу коначан рачун бр. 508/09 дана 12.06.2009. године, у динарској противвредности од 12.260.391,50 динара, међутим, купац ~~Irine Rahn~~ није исплатила ни део уговорене купопродајне цене, па је 15.11.2009. године закључен уговор о преузимању дуга између Грађевинско предузеће ~~„СВМАХ“~~ д.о.о. Београд као повериоца и ~~Irine Rahn~~, као дужника и ~~Милице Динковић~~, као преузимаоца дуга.

Уговором о преузимању дуга је констатована висина дуга од 130.505,64 евр-а у динарској противвредности по Уговору Ов 801/09 од 09.06.2009. године, са роком плаћања пет година од дана закључења уговора. ~~Милица Динковић~~, као преузималац дуга, није исплатила ни део дуга, односно није исплатила уговорену обавезу у року предвиђеном за испуњење, о чему је обавештана дописом стечајног управника од 17.08.2017. године, по коме није поступила. На основу

наведеног, стечајни управник истиче да се ~~Илић Рајић~~ налази у поседу непокретности које су биле предмет уговора о продаји непокретности, да ~~Милина Дикић~~ није испунила уговорну обавезу по Уговору о преузимању дуга и није измирила вредност непокретности, па стечајни управник сматра да су испуњени услови да се непокретност врати у стечајну масу стечајног дужника.

Побијаним решењем првостепени суд је усвојио предлог стечајног управника, наложио ~~Илић Рајић~~ да преда стечајном дужнику наведену непокретну имовину, те је наложено трећим лицима која се по ма ком основу налазе у државини непокретне имовине да без одлагања стечајном дужнику исту предају у мирну државину ослобођену од свих лица, а у супротном се одређује принудно извршење на терет ~~Милина Дикић~~ из Београда.

Одредбом члана 101. став 1. Закона о стечају, прописано је да је стечајна маса целокупна имовина стечајног дужника у земљи и иностранству на дан отварања стечајног поступка, као и имовина коју стечајни дужник стекне током стечајног поступка.

Одредбом члана 105. став 1. Закона о стечају, прописано је да отварање стечајног поступка стечајни управник преузима у државину целокупну имовину која улази у стечајну масу и њом управља, а према ставу 2. истог члана, ако стечајни дужник или треће лице одбије да изврши предају ствари које улазе у имовину стечајног дужника, стечајни управник ће од стечајног судије затражити да хитно наложи и спроведе принудно извршење уз налог за предају ствари, стечајни судија може стечајном дужнику или трећем лицу одредити и мере принуде ради спровођења извршења.

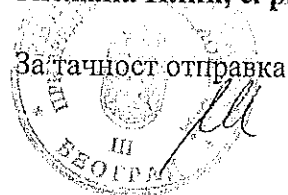
Из одредбе члана 105. став 2, у вези са чланом 18. став 1. тачка 10. Закона о стечају, произилази овлашћење стечајног судије за доношење побијаних решења. Међутим, услови за принудно извршење постоје само ако је реч о стварима које улазе у стечајну масу а лице код кога се ствари налазе одбија да изврши предају. Услови за примену наведеног члана нису испуњени ако је спорно питање својине на тим стварима.

У конкретном случају је спорно потраживање стечајног управника јер жалиоци истичу постојање правног основа из кога произилази да спорна имовина не улази у стечајну масу. У тој ситуацији спорна питања се морају решити у парничном поступку, па нису испуњени услови да стечајни судија применом члана 105. Закона о стечају, одреди принудно извршење и да решава спорна правна питања у овом поступку који није расправни поступак.

Из наведених разлога, а на основу члана 7. став 1. Закона о стечају и применом члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

ДИ/АБ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Снежана Илић, с. р.

ПОШТА

ПОТВРДА О ПРИЈЕМУ ПОШИЉКЕ

814

РТТ 11000

1590 29.10.21 11h
81 605

RE607671877RS

280g

*155,00

(Жиг поште)

(Пријемни број)

(Маса)

(Поптарина)

Попуњава пошиљалац:

ПРИМАЛАЦ: Приредни суд у Новом Саду Сутска др. 3		Посебне услуге (Непотребно прецртати)	
		Повратница	Авионом
		☒ Лично	☐
		Откупнина:	дин.
		Вредност:	дин.
		Потврђујем тачност уписаних података и захтеваних услуга	
		(Потпис пошиљалца)	

11000
(Поштански број)

Нови Сад
(Место)

.....
(Поштански адресни код)